

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalované do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 29. ledna 1929, jímž byla stěžovatelka uznána vinou zločinem veřejného násilí podle § 98 b) tr. zák.; naproti tomu vyhověl odvolání státního zastupitelství z výroku o nevyslovení ztráty práva volebního a vyslovil, že obžalovaná ztrácí právo volební do obcí z těchto

d ů v o d ů:

Odůvodněno jest odvolání státního zastupitelství, pokud vytýká, že nebyla vyslovena ztráta práva volebního. Zákon nevymezuje pojem pohnutek nízkých a nečestných a je proto soudu o nich uvažovati v každém případě podle konkrétních okolností. Právo na práci a na výdělek má každý občan a, jestliže mu někdo ve výkonu tohoto práva překáží třeba v úmyslu, by pro sebe nebo pro jiné zjednal lepší pracovní podmínky, svědčí to o nízkém smýšlení, neboť, kdo chce sám svobody užívati, musí ji dopřáti i jiným. Pohnutkám nízkým a nečestným nasvědčuje i způsob činu, přepadání dělníků do práce jdoucích v časných hodinách ranních. Bylo proto odvolání veřejného obžalobce vyhověti a uznati na ztrátu práva volebního.

Čís. 3546.

Skutková podstata zločinu krivého svědectví není naplněna skutečností, že pachatel učinil — byv o témže předmětu slyšen jako svědek opětovně — při tom kterém výsledku jiné skutkové údaje, které si navzájem odporují, aniž jest jisto, které z těchto údajů srovnávají se s pravdou, nýbrž i v takových případech jest třeba, by pachatel jednal ve zlém úmyslu, by si byl v době jedné z různých výpovědí vědom nepravdivosti svých údajů; v tomto směru stačí, že vzpomínky a představy pachatelovy, k předmětu výpovědi se vztahující, byly v dobách opětovných svědeckých výsledků tytéž.

(Rozh. ze dne 26. června 1929, Zm I 89/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 31. prosince 1928, jímž byl obžalovaný sprostěn podle § 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro zločin podvodu podle §§ 197, 199 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu nalézacímu k opětovnému projednání a rozhodnutí, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost uplatňuje právní názor, že skutková podstata zločinu krivého svědectví jest naplněna skutečností, že pachatel učinil — byv o témže předmětu slyšen jako svědek opětovně — při tom kterém

výslechu jiné skutkové údaje, které si navzájem odporují, aniž jest jisto, které z těchto údajů srovnávají se s pravdou. Názor stížnosti jest ne-
správný. Znamky křivého svědectví jako zločinu, totiž by pachatel jed-
nal ve zlém úmyslu, jest k naplnění skutkové podstaty třeba i v přípa-
dech naznačeného rázu. Ani v těchto případech se nelze zřici zjištění
zlého úmyslu, skutečnosti, že si byl pachatel v době jedné z různých
výpovědí, jež se arcit' určití nedá, vědom nepravdivosti svých údajů,
pro kteréžto zjištění stačí ovšem již zjištění, že vzpomínky a představy
pachatelovy, k předmětu výpovědi se vztahující, byly v dobách opětov-
ných svědeckých výslechů tytéž (srovnej rozhodnutí sb. n. s. čís. 2219).
Ani tato skutečnost není rozsudkem zjištěna. Naopak jest jím pro ve-
škeré svědecké výpovědi obžalovaného jeho úmysl vyloučen; vyslovujíť
rozhodovací důvody, že soud nenabyl přesvědčení o tom, že některá
z odporujících si výpovědí obžalovaného jako svědka byla křivou, t. j.
podle toho, co před tím uvedeno, vědomě nepravdivou.

Čís. 3547.

Stav »jiného pomatení smyslů« ve smyslu § 2 c) tr. zák. předpokládá,
že vědomí pachatelovo bylo v době páchání skutku úplna zrušeno nebo
alespoň zkaleno tak, že pachatel nepostřehl vůbec neb alespoň nepostřehl
úplně a správně skutkové okolnosti, za nichž jednal, a neměl správné
představy o tom, k čemu směřuje čin, k němuž ho poháněly pudy v jeho
duši se zrodící.

Podle § 319 tr. ř. jest povinností soudu dáti dodatkovou otázku na
onen stav, byly-li bud' obžalovaným tvrzeny neb bylo-li aspoň výsledky
průvodního řízení poukazováno na skutečnosti, které by opodstatňovaly
onen trestnost vylučující důvod.

(Rozh. ze dne 26. června 1929, Zm II 14/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení
zmatečnící stížnost státního zastupitelství do rozsudku porotního soudu
v Brně ze dne 20. listopadu 1928, pokud jím byl obžalovaný podle § 334
tr. ř. sprostěn z obžaloby pro zločin zabití podle § 140 tr. zák.

Důvody:

Když byly při hlavním přelíčení podle § 316 tr. ř. přečteny otázky,
navrhl veřejný obžalobce, by 2. dodatková otázka, zda obžalovaný spá-
chal skutek v 1. hlavní otázce uvedený v jiném (t. j. od úplného opilství
odlišném) pomatení smyslů, v němž sobě činu svého vědom nebyl, byla
škrtnuta (vyloučena). Sborový soud porotní však tento návrh zamítl
s odůvodněním, že se obžalovaný dovolával pomatení smyslů a že stav
pomatení smyslů je napovězen i jinými výsledky hlavního přelíčení, ze-
jména oněmi výsledky, k nimž bylo obhájcem obžalovaného v tomto
směru poukázáno. Veřejný obžalobce vyhradil si, když bylo toto usne-